

Publicerad 2014-04-27 00:35 av carrieine

Bitterljuv förälskelse.

Sommarmorgon

Vaknade upp idag på det mest fantastiska vis.

Såg att du låg bredvid och fortfarande sov.

Du andades lugnt och din rygg var varm.

På tv visades en film från 1944.

Jag sög i mig varenda droppe av det ögonblicket.

Sen kröp jag ner hos dig igen.

Att somna med läpparna mot din hud.

Är värt mer än alla pengar i världen.

Och de stunder då du är det första jag ser när jag vaknar,

Är de käraste stunderna för mig.

Du har ingen aning.

Men jag lurar inte dig.

Jag väljer bara tystnaden, för att inte pressa dig.

Men älskar dig, det gör jag. Mer och mer och mer.

Jag kan nog snart inte ens förklara, hur mycket du har kommit att betyda för mig.

Jag ber om ursäkt såhär på förhand, om mina känslor inte är vad du har önskat.

Blotta tanken på att bli nekad och avvisad av dig, får mig att darra av rädsla.

Så självvisk är jag nog också, som inget säger.

För chansen att få somna nära dig, bara en gång till, är viktigare än ord just nu.

Om det kan komma en dag då du ser mig, önskar jag att den kunde komma snart.

För jag vill inte bli sedd av någon annan. Och jag ser bara dig.

I sju månader har jag varit förlorad och förlorad kommer jag nog att förbli.

Du är vacker och fantastisk.

Och jag är en hopplös idiot.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren carrieine med Poeter.se id #47538 innehar upphovsrätten